

כדורגל

הקרב על הגביע

הרכבות שהכין שרות הרכבות הבריטי כדי להוביל את אלפי אוהדי קבוצת נוסטינגה...

במסיבה המפוראת שנערכה במלון סבווי לכדורגל נוסטינגה שזכו בגביע, חסרו לפי חזת המחצית הכדורגלים...

כי רוי, שהבקיע את השער הראשון לזכות קבוצתו כבר בדקה התשיעית, שבר את עצם השוק שלו בדקה ה-35, הוביל לבית-החולים...

כי משחק הגמר על הגביע האנגלי, הנערך ברציפות מדי שנה זה 177 שנים, נחשב לא רק למאורע הספורטאי המרכזי של ברי...

על שירה בצבור המוגיית. עם התכניה למשחק חלקו לצופים גם מילות השירים...

המשחק עצמו החל בדיוק בשעה שלוש, כשכבר בשניות הראשונות מסתמנת תופת נותה של קבוצת נוסטינגה פורסט...

לא עברו ארבע דקות ואותו אימלך משך את מגיני לוסון לפינת המגרש השמאלית ומשם העביר מטיה מדויקת לגרי, המקשר השמאלי, שהעלה את הכדור לראשו של החלוץ המרכזי תום וילסון שנגח אל השער...

בדקה ה-35 הובילה נוסטינגה כדור בתוך קפה, וכאשר הכדור היה ברגליו של רוי דויט לפני רחבת ה-16, יצא לקראתו בלם לוסון, מקנלי, ולאחר קרב קצר הוציא את הכדור מרגליו...

נוטינגה פרץ הקהל בסערת תשואות ותרו עות שכמה לא שמע איצטדיון וחמבלי מזה זמן רב.

זאת יכלה להיות טרגדיה, אם התוצאה היתה אחרת מאשר נצחון נוסטינגה, כתב הסאטירי טיימס הלונדוני...

הייתי כפילו של שייע

עז מאורעות השבוע האחרון כר תב שייע גלור:

ראיתם את הסרט בחן על זה, כפילו של מוגיטי? טוב, אז השבוע קרה לי איר חו הדבר בדיוק. זה התחיל בזה שהנהלת אנד ראתה שכמה מן העובדים שלה הם גם שחקני כדור רגל טובים והחליטה לעשות קבוצה. אז חוץ מזה שאנחנו משחקים בליגה ובנבחרת, אנחנו צריכים לשחק גם באגד...

בכל אופן לכבוד האחד במאי הזמינה אותנו הפועל קרית-מלאכי לבוא ולשחק ככה אצלם, כמו שאומרים משחק חגיגי כשמעו שהסכמנו, הם הכינו שער עם פרחים וכמה תזמורות והדביקו בכל הסביבה מודעות. אלה היו מודעות כמו של קולנוע, שם כותבים את שם הסרט ומרטיפים: בהשתתפות קלארק גיבל. ככה זה היה גם פה. על המודעות היה כתוב: הפועל קרית מלאכי נגד נבחרת אנד בהשתתפות שייע גלור השחקן הבינלאומי.

דחאק באותו יום הייתי צריך לנוסע עם הפועל יעזור כדי להביא אותם למשחק לדימונה. אבל מפני שהפועל קרית מלאכי

השער הראשון במשחק גמר הגביע האנגלי שנערך השבת בין נוסטינגה פורסט לבין לוסון, מובקע בדקה התשיעית...

השער הראשון

במשחק גמר הגביע האנגלי שנערך השבת בין נוסטינגה פורסט לבין לוסון, מובקע בדקה התשיעית...

עם עשרה שחקנים בלבד. לוסון לעומת זאת, ניסתה לגצל את יתרונה ולהבקיע את שער נוסטינגה בכל מחיר.

המחצית הראשונה הסתיימה ב-0:2. כאשר החלה המחצית השנייה היה המתח בקהל בשיאו. הטקטיקה בה נקטה נוסטינגה היתה עתה ברורה. הם ניסו בכל מחיר להגן על יתרום ולשמור על רגליהם לקראת סיום המשחק. התקפותיהם לא היו עתה רצופות. אולם כאשר התקופו שוב, אפשר היה לראות את התכנון המדויק של כל מהלך ומהלך...

התקפותיהם של שחקני לוסון הלכו וגברו. הם הגיעו לרגלו של פסי אשר החזירו אולם מכיוון שניצלו את יתרון השחקן שלהם כדי להתבסס בשטח היריב, היה ברור שאחד מחלוציהם יבעט באחד ההגעים את הבעיטה המכרעת. רק משחק ההקרה של שחקני נוסטינגה הרחיק את הרגע המכריע הזה.

כאשר לבסוף, בדקה ה-62, שלח גרגורי כדור שטוח שחלף על פני כל הגנת נוסטינגה הם הגיעו לרגלו של פסי אשר החזירו לשער נוסטינגה. ראו כבר רבים את נצחונה של לוסון כבטוח. בדקה ה-80 ניתנה אולם ההודמנות להשתתף את התוצאות, אולם יציאה מהשער בזמן של השוער תומפסון הצילה את השער. שחקני נוסטינגה נלחמו על כל שניה ועל כל כדור וכאשר נשרקה שריקת הסיום והתוצאה נשארה 1:2 לטובת

ישראל

תרגום כושל

בין הגופים המקופחים במדינה נהנה ארץ גון המוילים מהכרה כללית. כל תינוק יודע כי המוציא לאור הישראלי עומד חסר אונים בפני ההתחרות הפורעו של הספר הלועזי, בפני אדישות הקורא הישראלי, התנכלויות פקידיהמט וכזויות המונופול של תעשיית הנייר המקומית.

המו"ל הישראלי, כך גוהגים לספר לציבור, מקופח בגלל הדרישה הנמוכה לתוצרת שהוא מוכר, אינו יכול למצוא את לחמו בגלל התפוצה הנמוכה של אותה תוצרת, בקרב ציבור הקוראים הישראלי.

היה זה טבעי על כן, כי אנשי העדת העשור, שתרנו אחרי אירועים מתאימים, לא שכחו אף את המו"ל המקופח. הצעתם: בשלהי שנת העשור יקויים חגיגהספר ה"עברי, יביא לתוצרת המו"לים פרסום וכוח דחף למכירתו.

לא היה זה רעיון מקורי ביותר. בצרפת נחוג חגיגהספר המקורי מאז שנת 1937. אז נחלק המיניסטריון לתרבות בממשלת החזית העממית לסייע לסופר הצרפתי, הנהיג שבוע של יריד ספרותי בו פיקח הסופר עצמו על מכירת ספריו.

ספרים נשכחים במחסן. העדת ה"עשור הציעה את עזרתה המלאה למפעל. דרישתה היחידה מארגון המו"לים: הקצבת סכום של אלף ל"י להצעת המפעל ומכירת הספרים העבריים בהנחה ניכרת. הצעת העדת העשור: 50 אחוז הנחה.

ארגון המו"לים התלהב אמנם מהצעת החג, לא גילה, לעומת זאת, כל נטייה לעזרה חומרית. לאחר הודשים של משא ומתן הסכימה ועדת העשור לגייס את הסכום הנדרש ממקורותיה — אולם עדיין נשארה שאלת גובה ההנחה לקורא — פתוחה.

השבוע, ימים מעטים לפני פתיחת החג, הגיש איגוד המו"לים את הצעתו הסופית: כל קונה יזכה ב-25 אחוז הנחה ממחיר הספר, יוכל לפדות הנחה זו בספר עברי אחר שיקבל חסות לפי רשימה שהכין איגוד המו"לים.

מבט ראשון ברשימה הוכיח כי גם ההנחה הזעומה תבטא בספרים שנשכחו משך שנים במחסנים מחוסר-קונים. נראה היה כי המה"דורה הישראלית של החג הצרפתי המוצלח עתידה להיראות, במקרה הטוב ביותר, כ"תרגומים כושלים מהספרות העולמית ש"מו"לים לא מעטים בארץ הפיצו בשנים האחרונות.

תרגום

הדור הזעום

בני טובים לאן? (רומן מאת פרנץ טוואן דיאבוב; הוצאת הדר; 208 עמודים) הוא אולי הספר הראשון בתולדות הספרות שחובר לפי סרט. הוא נכתב לפי הסרט הרמאים, בבימוי של הבמאי הצרפתי מרסל קארנה, שהשתתף גם בחיבור התסריט עם שאל ססאק. הוא עוסק בנושא שהפך פולרי מאוד בכל רחבי העולם — הצעירים הזועמים.

היצירה הקולנועית של קארנה על נושא זה, היא נסיון, לא רק לתאר את בני-הטובים הצרפתיים, מעליהם ואת המניעים למעשיהם, אלא גם ללחום בתופעה חברתית זו ולגנונה.

הצעירים הזועמים של קארנה הם חבורת צעירים פאריזאיים, הנוער של סאנט גירמיין דה פריי. ברובם הם צעירים אינטלקטואלים, חלקם בוגרי אוניברסיטאות, כולם יכולים למצוא את עתידם ואושרם בדרך החיים ה"רגילה, דרך של עבודה ושמירת חוק. אולם במקום זאת הם אוספים את עצמם להיות מרדניים. הנערים מחפשים את הסכנה ב"דיפה אחרי חתול על מעקה של גג, או גניבת תקליט מחנות תקליטים ללא כל רצון לשמור אמיליו. הנערות מתמסרות לכל גבר שני, לא משום שהן מוצאות תענוג בכך, אלא כדי להוכיח לעצמן שהן גוקשות וכי האהבה אינה מושג בעל ערך לגביהן, כפי שהיה כזה לגבי אמותיהן.

מדוע? האם את רואה אותו, את הממור שלך מושלך לעולמנו הזה? מנסה אחד מגיבורי